

▲ หัวสิงโตก็นำมาเตรียมไว้พร้อม

▲ ดอกไม้พับสีทองประดับเต็มตัวร่วม เดินมาแต่ไกล

เริ่มปิดรังควาญ

กัญญา มัทสุอิ

"เทศกาลฮานะงะซะ-มัทสุริ"

ศาลโกะโคโอะมิยา เกียวโต

▲ เกี่ยวยักษ์ที่ Ieyau สั่งให้สร้างถวายเทพเจ้าเมื่อเจ้าหญิงเซนเกิด

▲ ฮานะงะซะสีแดงใหญ่สามารถแยกออกเป็นร่มได้ 3-4 คัน กำลังถูกชูขึ้นหน้าประตูทางเข้าศาล

"อาถ" อุโนโยโยะ อาร่า อุโนโตะมาคาสะ" เมื่อหนุ่มร่างกายกำยำล่ำสันยกด้ามร่มยักษ์ขึ้นลงด้วยมือใหญ่ๆ สองมือ ปากก็ร้องให้จังหวะ "เฮ้า โซคิตี โซคิตี เฮ้า รับรองๆ" เด็กๆ ที่พากันแบกร่มเล็กประดับด้วยกระดาษสีระยิบระยับก็พากันร้องรับ "โฮโยโตะ โฮโยโตะ โฮโยโตะ" อย่างครื้นเครง บรรยายกาศงานช่างผิดกับเทศกาลดั้งเดิมส่วนใหญ่ของเกียวโตที่มักจะถูกขลังสง่างามมากทีเดียว

เทศกาลฮานะงะซะมัทสุริเป็นเทศกาลสำคัญประจำปีของศาลโกะโคโอะมิยา ศาลชินโตเก่าแก่ของเขตฟูชิมิทางตอนใต้ของเกียวโต ชื่อเป็นทางการว่า "ชินโคไซ" จัดขึ้นเป็นประจำเริ่มจากวันเสาร์แรกของเดือนตุลาคมไปจนถึงวันอาทิตย์ถัดไป โดยในวันแรกและคืนสุดท้ายก่อนวันสุดท้าย จะมีบรรดาศิษยานุศิษย์ (อุจิโกะซัง) ที่ตั้งบ้านเรือนใกล้ๆ พากันแห่ร่มออกจากที่ทำการตำบลผ่านอาคารการค้ำมุงหน้าขึ้นเนินมายังประตูหน้าศาล และในวันสุดท้ายจะมีการแห่เกี้ยวสามองค์วนรอบเขต แต่เนื่องจากการแห่ร่มฮานะงะซะนั้นเป็นไฮไลต์ของงานที่เรียกนักท่องเที่ยวได้มาก ผู้คนจึงคุ้นเคยกับเทศกาลดังกล่าวในนามของ "เทศกาลฮานะงะซะมัทสุริ" เสียมากกว่า

"ฮานางะซะ" เป็นร่มขนาดใหญ่ที่ประดับด้วยดอกไม้กระดาษหรือพลาสติกสีสันสดใส ความที่ร่มทั้งใหญ่ และทั้งหนัก คนแบกจึง

▲ หมูมๆ สนุกกันใหญ่ในคืนวันแห่ร่ม

เสียบปลายด้ามร่มไว้ในฝักร่มที่รอบเอน ใช้สองมือประคองนำร่มแห่ ออกเดินจากตำบลของตนมุ่งหน้าไปยังศาลโกะโคโนะมียา ระหว่างทางก็จะชูร่มขึ้นลงตามจังหวะกลอง และเสียงร้องของพรรคพวก และเมื่อมาถึงหน้าประตูศาลพวกเขาจะตั้งวงล้อมร่มคันใหญ่พากัน ร่ายรำไปมา ยิ่งเมื่อร่มถูกชูให้สูง ผาดโผนเท่าใด ดอกไม้ประดับ และ กระดิ่งรอบๆ ร่มก็จะปลิวไสวมีเสียงกรังกริ่งไพเราะ และเร้าใจ เรียกเสียงปรบมือจากผู้ชมรอบๆ ได้สนั่นขึ้น หลังคณะหนึ่งเสร็จการแสดงก็จะพากันแห่ร่มกลับไปตั้งในตำบลของตน เปิดทางให้อีกตำบลหนึ่ง มาเปิดแสดงเป็นเช่นนี้สลับกันไปตลอดค่ำวันแรก และค่ำวันสุดท้าย

ว่ากันว่าร่มฮานะงาซะนี้มีประวัติย้อนไปถึงสมัยมุโรมาจิ (ค.ศ.1336-1573) เดิมทีเป็นร่มผ้าขนาดใหญ่คล้ายกรดพระอุดงค์แต่ประดับดอกไม้รอบๆเรียกกันว่า "ฟูริวงาซะ" มาจากความเชื่อที่ว่าร่มสามารถแบกเอา "สิ่งไม่ดีไม่งาม" ไปได้ เมื่อห่มหรือขยับร่มขึ้นลง ความไม่ดีไม่งามก็จะหลุดพ้นไปเหลือแต่โชคลาภ ผู้คนจึงพากันประคองร่มเสมือนฝาก เอาความไม่ดีไม่งามไว้กับร่ม และก็จะบดมันออกไป ด้วยพลังของเทพเจ้า เดิมทีร่มฮานะงาซะ เป็นร่มที่ไม่ได้อลังการเช่นทุกวันนี้ แต่หลังจากที่บรรดาศิษยานุศิษย์ร่ำรวยจากการบ่ม และค้า เหล้าสาเกที่ผลิตได้จากน้ำบาดาลในเขตฟูชิมิ พวกเขาจะเริ่มประดิษฐ์ร่มให้งาม และใหญ่โตขึ้นพร้อมแห่ร่มไปสักการะเทพเจ้าประชันกัน เช่นทุกวันนี้

▲ เกี้ยวสามองค์ที่เตรียมไว้แห่ในเช้าวันสุดท้ายของงาน

▲ เด็กๆ จากแต่ละกลุ่มพากันเล่นดนตรีไล่หลังร่วมของคณะตนตามมาติดๆ

▲ ถนนหน้าสถานีรถไฟถึงประตูศาลแออัดไปด้วยผู้คนที่มาชมเทศกาล

▲ ชายหนุ่มร่างกายกำยำลำสันเป็นคนแบกร่มไปกลับ

▲ ชุดนักรบที่ผู้ร่วมขบวนแห่จะสวมใส่

ปัจจุบันเทศกาลฮานะงาซะที่เขตฟุชิมินี้ประกอบไปด้วยร่วมยักษ์กว่า 20 คัน คันที่อลังการที่สุดเป็นร่วมสี่แดงซ้อนกันสามชั้น บางคณะก็ใช้ผู้หญิงแบก และแสดงผาดโผนเรียกเสียงปรบมือได้ไม่น้อยทีเดียว ขบวนแห่จะเริ่มจากเวลา 19.00-21.00 ในคืนวันแรก และคืนวันที่ 8 ของงาน โดยในเช้าวันที่ 9 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายจะมีขบวนแห่เกี่ยวยักษ์สามองศ์ไปรอบตัวเขตฟุชิมิ หนึ่งในเกี่ยวดังกล่าวคือ "เกี่ยวเซนอิเมะมิโกะชิ" ที่อิเอะยาสุ ไชคุน ต้นตระกูลโทกุกาว่าสร้างถวายศาลเพื่อเฉลิมฉลองกำเนิดเจ้าหญิงเซน หลานสาว ว่ากันว่าเป็นเกี่ยวที่มีน้ำหนักราว 2,500 กิโลหนักที่สุดในญี่ปุ่น

คันนี้มีดอกไม้กับกระดิ่งรอบๆ

สำหรับปี 2019 นี้ขบวนแห่ร่วมฮานะงาซะจะจัดขึ้นในค่ำวันที่ 5 และวันที่ 12 ตุลาคม จากราว 18.00 น เป็นต้นไป ทั้งในลานศาลและริมถนนจากสถานี Fushimimomoyama/Keihan Line จะมีแผงลอยร้านค้าอาหารเครื่องดื่มมาให้บริการมากมาย บริเวณนี้ยังมีทั้งโรงบ่มเหล้าใหญ่ๆ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์เรียงรายอยู่มากมาย น่าเดินท่องเที่ยวมาก

▲ พัดถูกใช้เป็นเครื่องมือส่งสัญญาณให้ขบวนขึ้นลงเป็นจังหวัด

▲ บรรดาแม่ๆ เด็กก็ช่วยแห่เกี่ยวของตำบลนมาช่วยงานด้วย